

Voor het eerst sinds 1968 Ook KUL-personeel staakt

Een 'Alma-madam' met vakbondspet aan een afsluiting voor de deur van Alma 1, schreeuwend en dansend personeel van Studentenvoorzieningen op een vakbondsbetoging, technisch personeel dat urenlang ACV-pamfletten uitdeelt in Heverlee, ... Het was toch al vijftienvintig jaar geleden dat we dat nog gezien hadden. Stakingslijver aan de unief, waarop het Algemeen Beheer nogal onwennig reageerde. Studenten en profen voerden geen aktie.

"We stappen mee op omdat het crisisplan onevenwichtig is. Inleveren, allemaal goed en wel, maar dan moet er eerst maar eens serieus een inspanning komen van zij die er tegen kunnen. Dan moeten ze eerst maar de fiscale fraude serieus aanpakken. En garanties geven dat er jobs zullen bijkomen. Hervredden, daar komt het op aan." In dergelijke bewoordingen geeft een van de personeelsleden van de sociale sektor aan onze unief uiting aan haar ongenoegen terwijl ze vrijdagvoormiddag middenin het bos van rode en groene vlaggen over het Ladeuzeplein stapt. Woedend zijn ze niet, de dertig manifestanten die met een KUL-sticker op de borst mee opstappen in de vakbondsbetoging. Maar toch kwaad genoeg om voor het eerst in vijftienvintig jaar het werk neer te leggen en op straat te komen.

het station. Woensdag beperkte men zich tot het uitdelen van pamfletten die opriepen tot aktie: "De KU Leuven mag niet ontbreken. In deze nationale aangelegenheden zijn zowel academisch personeel als ATP-personeel werknemer!"

Dat de opkomst onder het technisch personeel zo laag lag, heeft verschillende oorzaken. De vakbondsaangelegden wijzen echter vooral op de angst onder het personeel om naar buiten te treden. Prosper Cloetens: "Onder het ATP zijn er toch veel *malkontenten*. En mannen met een grote mond, die vragen wanneer de vakbond nu eindelijk eens iets gaat doen. Maar als het er op aankomt... Aan de KUL zijn er veel heiligdommeken, waarbinnen de sociale druk groot is." Marcel Van Aerschot is duidelijker: "De schrik zit er toch in. Vorig jaar mochten we wel gaan betogen, als het voor het onderzoek was. Maar nu..."

De angst om te staken manifesteerde zich vooral toen er geruchten de ronde begonnen te doen over aanwezigheidslijsten die door het Algemeen Beheer werden verspreid om na te gaan wie er woensdag en vrijdag verstek liet gaan. Tavernier bevestigt dat daar inderdaad opdracht is toe gegeven. De reden hiervoor is echter voor de hand liggend: de unief wil weten wie ze moet uitbetalen voor die dagen en wie niet. Specialist Arbeidsrecht Roger Blanpain, prof aan de KUL, bevestigt dat dit een gangbare praktijk is bij stakingen. Dat de vakbonden hier niet zo gelukkig mee zijn, ligt volgens hem ook aan het feit dat ze op die manier alle stakersvergoedingen moeten uitbetalen, terwijl de werkgevers anders misschien toch het loon uitkeren. Anderzijds is informatie over wie staakt zeer gevoelig als die in het persoonlijk dossier terecht komt. De vrees dat dit zou gebeuren lag aan de basis van het ongenoegen onder het personeel over de lijsten. Voor velen staan dergelijke lijsten gewoon gelijk met een verbod om te staken.

Betalen

Door de schrik werd de staking onder het technisch personeel in elk geval gebroken. De afgevaardigden moesten opstappen zonder hun basis. Het administratief personeel van Studentenvoorzieningen en dat van de residenties hadden wel steun gevonden bij elkaar. Onder impuls van twee van de direktors van de residenties legden ze vrijdag het werk neer en zorgden voor een zichtbare aanwezigheid van de KUL op de betoging.

Heel anders ging het eraan toe in Alma, waarvan het personeel niet onder de bevoegdheid valt van het Algemeen Beheer. Woensdag al legde een flink deel van het personeel het werk neer, waardoor Sedes en Pauskollege dichtbleven en de overige restaurants op beperkte bezetting moesten draaien. Aan Alma 1 stonden beide vakbonden samen piket en verzochten de klanten naar Alma 2 te gaan. Wie toch binnen wilde, kon dat ook. Vrijdag werd er niet gestaakt, **vervolg op pag. 3**

De opkomst van studenten op de betoging voor gelijke rechten was maar magertjes. Scholieren waren er des te meer, zelfs al moesten ze daarvoor over de schoolmuur klimmen. Meer op pagina 6. (foto Karel De Weerd)

Verbod

Daarvoor is aan deze universiteit wel wat lef nodig, want staken wordt niet echt op prijs gesteld. "Aan de KUL is er niet gestaakt," poneert de Algemeen Beheerder van de unief, Karel Tavernier, in een korte telefonische reaktie. Onder het technisch personeel was er van staking inderdaad weinig te merken, maar toch bleven alle vakbondsaangelegden weg en verzamelde het technisch personeel vrijdag met een twintigtal man aan

BINNENIN

Aids 4

Het worden goede dagen voor de dinosaurussen. De Heilige Man is in het land en strooit kwistig met monsters. Ondertussen hebben wetenschappers ontdekt dat Aids zou ontstaan zijn door seksueel contact van een mens met...jawel een Tyrannosaurus Rex. Alles erover op de Wereldheidsdag op 1 december. En de KUL blijft zich onthouden.

Kuifje 5

Daarentegen is nog steeds kerngezond. Er is althans een boekje gepubliceerd over het ontstaansproces van 'Kuifje in China'. Zolang hij zich maar van Bobby onthoudt.

Bunuel 4

maakte Mexicaanse films. Goede zelfs.

Gasthuisberg 5

Bloedserieus 6

Numerus clausus in het plan Dehaene?

"In overleg met de Gemeenschappen" zal een strikte beheersing van het aantal artsen, tandartsen en paramedici worden doorgevoerd." Twee vrij vage regeltjes tussen een heleboel andere maatregelen in het hoofdstuk over de beheersing van de uitgaven in de gezondheidssector. Ze zijn echter niet duidelijk genoeg. Artsenbeperking wil bijna zoveel zeggen als numerus clausus.

Moniek Delvoux, woordvoester van premier Dehaene: "Kijk, de regels waar u naar verwijst, kunnen om het even wat betekenen. Op welke manier de beheersing moet worden ingevoerd laten we in het midden en ik ga hier ook geen concrete maatregelen vermelden." Die zijn nochtans evident: alleen voor een numerus clausus is overleg nodig met de Gemeenschappen. De vestigingswet en de beperking van de pensioenleeftijd voor artsen, op het eerste gezicht de enige andere vormen van artsenbeperking, zijn bevoegdheden van de federale regering.

Vestigingswet en numerus clausus zijn eisen die bovendien al meer dan een jaar binnen beide socialistische partijen verdedigd worden. Toeval?

Moniek Delvoux: "Het plan is er gekozen in overleg met alle betrokken partijen, die elk hun eigen inbreng hebben. In feite is het in eerste instantie belangrijker dat de uitgavennorm beperkt wordt en als een artsenbeperking daarvoor nodig mocht blijken dan moet die ook overwogen worden, in afspraak met de Gemeenschappen."

De maatregel kan echter door een bijkomende reden ingevoerd zijn. Met het globaal plan zullen de artsenyndikaten een bittere pil moeten slikken, ook bij artsen wordt er stevig bezuinigd (meer forfaitaire vergoedingen en maatregelen tegen budgetoverschrijding). Aan de andere kant hebben de artsenyndikaten steeds fel gepleit voor numerus clausus in de geneeskunde-opleiding. Een verband tussen beide is niet uitgesloten: als een soort compensatie zouden de syndikaten de numerus clausus 'krijgen'.

Al sinds het eind van de jaren zeventig komt het numerus clausus dossier regelmatig op de politieke agenda. De Leuvense studentenbeweging heeft er zich steeds met hand en tand tegen verzet vanuit de overtuiging dat numerus clausus anti-demokratiserend werkt. Het hoeft geen be-

toog dat een crisisplan een ideale manier is om dergelijk 'moelijk dossier' er in één keer door te krijgen.

Nochtans wekt dit meerderheidsstandpunt verwondering. De CVP is deze zomer nog triomfantelijk met een standpunt naar buiten gekomen waarin ze expliciet pleit tegen numerus clausus en vragen stelt bij de noodzaak van een artsenbeperking. Dat Dehaene anderzijds in 1986, weliswaar onder druk van de artsenyndikaten, al pleitte voor "de beheersing van het aantal geneesheren", zal aan deze tegenstrijdigheid wel niet vreemd zijn.

Ondertussen is het gevaar voor een numerus clausus wel groter dan ooit, al dan niet in de vorm zoals de SP die wil: samen met de invoering van de vestigingswet en een beperking van de pensioenleeftijd voor artsen. Het is de eerste keer sinds 1986 dat er een parlementaire meerderheid is voor de verlaging van artsen en de invoering van numerus clausus zou dan ook wel eens voor de nabije toekomst kunnen zijn. (svg)

Op pagina 3 gaan we dieper in op de effecten van het crisisplan voor de jongeren.

Vrije Tribune

Veto plaatst geregeld bijdragen ingezonden door derden onder de noemer 'Vrije Tribune'. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor de gepubliceerde tekst. Standpunten die in een 'Vrije Tribune' worden ingenomen zijn volledig voor rekening van de auteurs.

Met de studenten werkzaam in de werkgroepen van Objectief 479.917 willen we graag reageren op het tentatieve artikel 'Moelzaam eenheidsinitiatief' in Veto 9. In dit artikel wordt verkeerd gesteld dat Objectief gedane afspraken niet nagekomen is, en 'tegen de geest van het initiatief in eigen pamfletten en affiches begon te verspreiden'. De Objectiefstudenten hebben altijd duidelijk gesteld dat ze met eigen affiches en pamfletten zouden blijven werken en wel omwille van twee redenen. De eerste reden is een praktische: de Objectiefstudenten organiseren van 17 tot 24 november een antiracistische week, waarbij 24 november het hoogtepunt geworden is. De tweede reden is van politieke aard en veel fundamenteel: het volledige platform van het 'eenheidsfront' is te vaag, voornamelijk wat de eis 'gelijke rechten' betreft.

Wie gelijke rechten voor Belgen en migranten eist, moet immers ook zeggen hoe die eis concreet gerealiseerd moet worden. Dit niet doen, is vervallen in holle slogans. Een eis moet zo duidelijk mogelijk gesteld worden, zodat er een perspectief is op de realisatie ervan. En dat is precies een sterk punt van de petitiekampagne Objectief 479.917. De petitie komt op voor de volledige gelijke rechten tussen Belgen en migranten door de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit na vijf jaar wettig verblijf in België. Op die manier vallen alle wettelijke discriminaties tegen migranten weg. Het betreft hier meer dan alleen maar stemrecht. Ook het recht om te wonen waar men wil, het recht op arbeid in de openbare diensten, een permanent verblijfsrecht enzovoort, worden op die manier mogelijk voor alle inwoners van België.

De petitie is ook op een tweede vlak revolutionair te noemen. Het begrip 'nationaliteit' wordt

Welke weg naar gelijke rechten?

volledig ontdaan van elke emotionele, nationalistische lading. Het wordt herleid tot een 'ius soli'. Iedereen is Belg die vijf jaar in België verblijft. Nu wordt aan het 'Belg zijn' een superioriteitsgevoel gekoppeld. Hij die uit Belgische ouders geboren werd, is automatisch Belg (het ultra-nationalistische 'ius sanguinis' principe). De anderen moeten de Belgische nationaliteit 'verdiene', waarbij ze moeten aantonen dat ze goed 'geïntegreerd' zijn, wat tot willekeur leidt in het goedkeuren van de aanvraag tot naturalisatie. Migrant kunnen ook altijd de Belgische nationaliteit afgenomen worden. Met de eis van Objectief vervallen al deze pesterijen. Migrant moeten niet aantonen dat ze 'goede Belgen' zijn. Het enige wat telt, is dat ze hier vijf jaar verblijven.

De kritiek die Agalev heeft op het wetsvoorstel, is dan ook volledig misplaatst. Er wordt de migranten geen nationaliteit opgedrongen zoals Agalev beweert, dit wil zeggen, er wordt hen geen nationaliteit opgedrongen die een nationalistische inhoud heeft. De migranten krijgen daarentegen wel alle voordelen, die nu enkel voor 'Belgen' weggelegd zijn. Bovendien krijgen ze ook automatisch de dubbele nationaliteit, zodat ze de band met hun oorspronkelijk land kunnen blijven behouden. Diegenen tenslotte, die weigeren Belg te worden (bijvoorbeeld omwille van het feit dat ze zelf nationalistisch ingesteld zijn) kunnen nog altijd weigeren.

Het heeft er alle schijn van dat deze kritiek dieft om het werkelijke standpunt van Agalev te verbergen: Agalev is niet voor gelijke rechten. De petitiekampagne Objectief heeft de eis voor volledige gelijke rechten opnieuw op de politieke agenda geplaatst. Daardoor wordt elke organisatie die zich antiracistisch noemt, verplicht de eis in woorden over te nemen. De eis voor gelijke rechten blijft

echter een lege doos, wanneer die niet concreet ingevuld wordt. En Agalev doet dit niet. Immers, hun concrete voorstellen gaan niet verder dan stemrecht op gemeentelijk vlak, en niks meer dan dat.

Twee jaar na het opstarten van de petitie blijft Objectief de enige beweging die opkomt voor de volledige gelijke rechten voor Belgen en migranten. Een alternatieve weg is er niet. Dit wordt ook gesteld door het VCIM (Vlaams Centrum voor Integratie van Migrant). Ondertussen hebben reeds meer dan 750.000 personen de petitie ondertekend. Tientallen organisaties met verschillende politieke, filosofische en religieuze opvattingen hebben de eis onderschreven. Recent nog heeft voormalig koninklijk commissaris voor het migrantenbeleid Paula D'Hondt zich achter de eis van de petitie geschaard. Kortom, Objectief is op dit moment het breedst mogelijke eenheidsfront in de strijd tegen racisme en fascisme, voor de gelijke rechten voor Belgen en migranten. In Leuven hebben reeds drie kringen — Politika, Germania en Romania — de eis van Objectief onderschreven. Bovendien ondersteunden de laatste twee kringen, samen met verschillende andere organisaties in het Leuvense, de antiracistische week georganiseerd door Objectief.

Ondertussen is door Cécile Hamie — eks-Agalev senator — een wetsvoorstel ingediend, gebaseerd op de eis van Objectief. De realisatie van het wetsvoorstel zal een enorme stap voorwaarts betekenen in de strijd tegen het groeiende racisme. En wel omdat het wettelijke racisme, dat uitgaat van de staat en een permanente voedingsbodem is voor ekstrem-rechts, wordt afgeschaft. De antiracistische beweging heeft er dus alle belang bij om die eis permanent in het nieuws te houden.

Door zullen we het racisme immers stoppen? Hoe duizenden mensen achter vage en holle slogans te laten lopen? Slogans waarin zelfs de traditionele partijen zich kunnen herkennen. Terwijl het juist die partijen zijn die het racisme een wettelijk kleedje geven. De eis van Objectief is een duidelijke en correcte anti-racistische eis. Daarom vragen we aan alle progressieven en anti-racisten Objectief actief mee te ondersteunen.

Voor de Objectief-studenten
Ward Coenegrachts

Kolofon

Den Veto
's Meierstroate 5
3000 Leuven
016/22.44.38
016/22.04.66

Joarhang 20
nr. 11
29 novembre 1993

Ver. utg. Karn De Pwoeter,
's Meierstroate vuuve,
driedust Leuven

Wofredakteur:
Kris Joacobs

Redaksjesekretaris:
Karn De Pwoeter

Redaksje: Els Cornelis,
Sjoarel De Weirt,
Sersj Fransjoo,
Zjeroen Overstien,
Stevn Van Harze

Doka: Sjoarel De Weirt,
Frank Van Vioane

Tjlekning: Genk, Gris, Nix

Layoet en vormevinge:
Fluppe De Keukeleire,
Karn De Pwoeter,
Sjoarel De Weirt,
Genk Djeedne, Kris Joacobs,
Zjeroen Overstien,
Ans Vanabele,
Stevn Van Harze, Raffin Utn

Mee-elpers: Pieter De Grize,
Genk Djeedne, Bartn Pinksen,
Elha Van Lwoe

Eindredaksje: Karn De Pwoeter,
Genk Djeedne

Zetweerk en avertensjes
Alfaste Leuven (016/22.04.66)
Drukkerie Nevada Brussl
Oploage nehndust ekzemplaan
ISSN-nummero 0773-5162

Abonnementn
Studentn: 250fr; nie-studentn:
350fr; butnant: 600fr; steun
vanof dust fransjes;
over schriev up
rek. nr. 001-0959719-77

Redaksjevergearinge
ledern vridoagachternoene tien
drien

Olivier Sieuw

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meierstroate 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven kunnen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen), wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redaktie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Krisisplan

Het crisisplan is nog geen veertien dagen oud of er komt bijna van overal tegenwind, zo ook van de studenten. Het goede aan deze reaktie van de studenten is, dat er gereageerd wordt. Het zwakke is, dat ze vaag is. Men is wel tegen het crisisplan of bepaalde punten ervan, maar men geeft geen alternatief en geen weg om dit crisisplan tegen te houden. Indien men dit niet doet, leidt dit tot de dood van de anti-krisisplanbeweging. De mensen hebben genoeg van de tunnels. Dat is de echte les uit de verkiezingen van 24 november 1991. Nochtans gaat de regering ongestoord verder met haar anti-sociale besparingen; zo duwt zij brede lagen in de armen van uiterst rechts. Deze mensen zoeken 'radikale' oplossingen en komen terecht bij racisme, antisyndikalisme, nationalisme,...

Vandaag is een radikaal programma nodig om het roer helemaal om te gooien. Alleen dat kan opnieuw hoop en enthousiasme opwekken. Wat is ons alternatief? Geen frank meer van de werkers, werklozen, zieken, studenten en gepensioneerden. Doe de rijken de crisis betalen.

Konkreet: vermogensbelasting van 2 procent op fortuinen boven 20 miljoen (=100 miljard), inkomens uit het kapitaal belasten zoals die uit arbeid (=100 miljard), terugkeer naar 40 procent effectieve belasting op bedrijfswinsten (=130 miljard), 2 procent interestvermindering voor banken op staatschuld (=50 miljard), hogere belasting op hoge inkomens (=50 miljard), efficiënte maatregelen tegen de fiscale fraude (opheffing van titels 'aan toonder', instelling van een kadaster van fortuinen, opheffing bankgeheim), 32-urenweek met behoud van loon, geen loonstop en behoud van de index.

Hoe dit crisisplan tegenhouden: arbeiders en studenten één front tegen het crisisplan; algemene staking tot

de finish. Konkreet: nodig een stakende arbeider uit in de les, breng een bezoek aan een stakerspiket en betoog solidariteit, doe mee aan betogingen van stakers, organiseer vergaderingen over de zware gevolgen van het crisisplan.

Wij van de MLB blijven alleszins niet stil zitten. Zo is MLB reeds naar verscheidene piketten en betogingen geweest. En is er één iemand van ons al gedurende veertien dagen aan het meedoen met de stakingsbeweging van Charleroi. MLB verzamelt nu donderdag om 08.00 u aan het station van Leuven, waarna we een hele dag een bezoek brengen aan de stakingsbeweging in Charleroi. Om 20.00 u houden we een algemene open vergadering in het Stuc over de strijd tegen het crisisplan. Geïnteresseerden zijn welkom.

Tom Van de Sande, namens MLB

KVHV

Hierbij zou ik een protest willen richten tegen de schandalige ledenwer-

ningspraktijken van het KVHV. Eerst krijg je al ongevraagd hun studentenbladje in de bus (over de inhoud zullen we maar zwijgen) en dan laten ze nog de argeloze ouders aan de postbode betalen ("200 frank, 't is voor uw zoon/dochter, aub") waardoor je plots voor het voldongen feit staat dat je lid bent van het KVHV.

Een "toffe" manier om "niet-alles-wetende-eerstekannertjes" (mijn zus) te proberen rekruteren voor hun studentenvereniging. Een studentenvereniging waarover ik me hier niet verder zal uitspreken maar waarvan we allemaal wel weten welk ideeëngoed ze, al dan niet gekamoeffeerd, proberen te verspreiden. Ik zou nog enkele citaten uit dat pulpbladje kunnen aanhalen maar het ligt al in de vuilbak.

Enfin, als er mensen zijn die dat willen lezen, okee dat moeten zij weten, persvrijheid enzovoort maar splits het alsjeblieft de mensen niet ongevraagd in de maag.

Mark Jacobs

Speech

hierbij enkele verbeteringen en verduidelijkingen in verband met de laatste OAV van Loko (over de studentenspeech).

Het is niet Kringraad die beslist heeft om niet terug te komen op de manier waarop besteld werd om de speech te wijzigen, maar wel de vijftien kringen die de OAV aangevraagd hebben. Dat deze discussie op Kringraad gevoerd is, komt enkel en alleen doordat de initiatiefnemers toen en daar de aanvraag tot de OAV hebben ingediend. Wie de bewuste discussie dus wel wil voeren, kan altijd proberen om de nodige kringen (zes) bij-

advertentie

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — Kleine maaltijden — dranken — pannekoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

advertentie

Apple Education Centre

COMED LEUVEN

Eindejaarsaktie

Apple Macintosh LC III 4 Mb RAM-80 Mb HD +
Macintosh Color Display 14" +
Standard Keyboard

Nu voor de feestprijs van 56.990,- incl. BTW

De Eindejaarsaktie voor deze en andere configuraties is geldig tot en met 23 december 1993. Voor meer informatie kan u zich wenden tot de shop.

H. Hooverplein 24, B - 3000 Leuven
Tel. 016/29.21.50, Fax. 016/29.31.50

Het crisisplan en de jongeren Globaal plan voert verplichte McDonald's-jobs in

Het globaal plan vraagt inspanningen van iedereen, maar op een uiterst onevenwichtige manier. De jongeren moeten niet alleen inleveren, de arbeidsmarkt wordt steeds meer in hun nadeel geherstructureerd. Jongeren worden stilaan tweederangswerknemers in speciale statuten, de eerste slachtoffers van de uitwasen van een flexibele arbeidsmarkt. De maatregelen in het plan die deze leeftijdsgroep aanbelangen zetten een beslissende stap in die richting.

Meer nog dan de andere bevolkingsgroepen worden de jongeren het slachtoffer van de nieuwe economische situatie waarop het globaal plan pretendeert een antwoord te geven. Het oprukkende toyotisme — bedrijven produceren niet meer aan één stuk door en leggen geen stocks aan, maar laten de productie afhangen van de vraag van het moment — doet de vraag naar gemakkelijke vormen van ontslag toenemen: bedrijven willen ook hun personeelsbestand afstemmen op de flexibele productie. Jongeren vormen om tal van redenen het eerste doelwit van deze politiek: hun aanpassingsvermogen is groter, ze moeten vaak geen gezin onderhouden, door hun gebrek aan ervaring kunnen ze minder eisen stellen en komen terecht in minder interessante banen, ze willen zo snel mogelijk uit het stelsel van de wachtuitkering, enzovoort.

Normaal

Anderzijds grijpt men de stijgende internationale concurrentie en mondialisering aan om te betogen dat de loonkast naar beneden moet — hoe wel een recent onderzoek aantoonde

Staking

vervolg van pag. 1

aan betogend. "Tenslotte staken we toch niet tegen de Alma," luidde het bij de ABVV-afgevaardigde.

Volgens beide vakbonden was de staking bij Alma een echt succes te noemen. Brigitte Wynants (ACV): "Het zijn vooral de niet-gesyndiceerden en de jongeren met een stagecontract die niet staken, alsook de bedienden. Maar het is sinds 1968 dat er nog zo gestaakt is." Beide vakbonden werken in Alma voorbeeldig samen. De afgevaardigden hebben het dan ook niet zo op de barstjes in het vakbondsfrent. "Mia De Vidts had nooit eerst positief moeten reageren op het crisisplan," meent Lucienne Debrier, hoofd van ABVV in Alma. "Onze standpunten zijn immers dezelfde als die van het ACV, alleen onze tactiek kan verschillen. Maar woensdag hebben we meegestaakt met het ACV, uit solidariteit."

Mama

Het personeel stond vorige week wel alleen in zijn protest tegen het crisisplan. Het academisch personeel roerde zich niet en ook in studentennieuws was geen spoor van agitatie te bespeuren. Op de betoging van vrijdagvoormiddag — met haar vierduizend deelnemers de grootste van dit jaar — moest je weer met een vergrootglas op zoek naar studenten. Velen waren overigens al donderdag naar huis vertrokken, om de treinstaking te ontlopen en toch op tijd bij papa en mama thuis te geraken. Daardoor liepen ook de aula's op vrijdag maar half vol en werden er lessen verzet of afgelast. De enige actieve groeperingen waren Genoeg!, dat pamfletten verspreide, MLB, dat mee staakte, en Pino, het anarchistisch Leuvense kollektief, dat op woensdagmorgen en vrijdagmorgen piket ging staan, respectievelijk op de nationale luchthaven en aan Stella Artois. Met de stakingen en 24 november beleefde ons land een van de woeligste weken uit de recente geschiedenis. Veel studenten slapen er gewoon doorheen.

Pieter De Gryse

dat België veel beter scoort dan zijn concurrenten wat betreft de verhouding loonkost-productiviteit. Ook hiervan lijken de jongeren een gemakkelijk slachtoffer, grotendeels om dezelfde redenen.

In plaats van dit tegen te gaan, versterkt het globaal plan deze tendens, door de werkgevers de gelegenheid te geven jongeren onder te brengen in "minderwaardige statuten met flexibele arbeidsvoorwaarden," zoals de Kristelijke Arbeidersjeugd (KAJ) het uitdrukt in haar protest tegen het plan. Centraal staat het nieuwe stelsel van de 'Ingroeibanen': werkgevers hoeven jongeren onder de dertig die niet meer dan zes maand gewerkt hebben slechts negentig procent van het normale loon te betalen. Het gaat hierbij om een contract van onbepaalde duur (waarvan de eendatum niet is vastgelegd) met een korte opzegtermijn van één maand. Voor arbeiders verandert er daarmee niks, maar bedienden hebben normaal een opzegtermijn van drie maand. Het is duidelijk dat op die manier de poort wagenwijd open staat voor werkgevers om elk jaar een nieuwe jongere in een ingroeibaan aan te werven.

Fiscaal

Binnen dezelfde logica van het soepel ontslag bevat het plan een andere maatregel die bedoeld is voor alle werknemers maar ook vooral jonge-

ren dreigt te treffen. Het wordt voor de werkgever weer mogelijk verschillende contracten van bepaalde duur na elkaar af te sluiten. Hiermee doet de huidige coalitie een stap terug, vermits men hier in de jaren tachtig bewust van afgestapt was en bepaald had dat het derde contract er automatisch een van onbepaalde duur moest zijn. Contracten van bepaalde duur worden haast per definitie afgesloten met nieuwe werknemers, vaak jongeren. Die komen zo in de oncomfortabele situatie terecht waarin ze om de zoveel tijd met angst de datum waarop hun contract afloopt moeten afwachten, niet wetende of ze daarna verder aan de slag kunnen.

Aantrekkelijk

De situatie van de jongere wordt er ook niet zekerder op door de speciale 'plannen' die erop gericht zijn de jeugdwerkloosheid te bestrijden: het zogenaamde 'jongerenbanenplan' en het 'Plus-één-plan'. Beide plannen bestonden eigenlijk al, maar worden nu nog eens herhaald en gelijkgeschakeld. Ze richten zich respectievelijk op bedrijven en zelfstandigen, die verminderde werkgeversbijdragen betalen als ze uitkeringsgerechtigde volledig werkloos aanpakken. Het eerste jaar wordt de werkgever volledig vrijgesteld van bijdragen aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ), het tweede jaar voor 75 procent en het derde nog voor 50 procent. Weerom wordt het hierdoor voor de werkgever aantrekkelijk zijn jonge werknemer regelmatig te vervangen.

Al deze maatregelen zijn erop gericht de tewerkstelling van jongeren te bevorderen. Het is echter de vraag of ze hun doel niet voorbijschieten en de werkloosheid enkel een paar jaar opschuiven. Ondertussen hebben ze wel twee onaangename neveneffecten: de jongeren komen in de onzekerheid terecht en worden tweederangswerk-

Veel vlaggen in Leuven

(foto Karel De Weerd)

nemers, een gemakkelijke pasmaat in het nieuwe productiesysteem, én de inkomsten van de Sociale Zekerheid gaan erop achteruit. Bovendien ontstaat er bij de werkgevers nu al een tendens om oudere werknemers te vervangen door goedkopere jongeren, waardoor nieuwe werklozen opduiken in een categorie die nog maar moeilijk aan werk geraakt.

Lokaal

Die tweederangstatuten zijn echter nog niets in vergelijking met de verplichte tewerkstelling waarin de regering voortaan langdurig (jonge) werklozen wil onderbrengen. Wie er twee jaar wachtijd of drie jaar dop op zitten heeft, moet verplicht aan het werk bij de 'Lokale Jobdienst' van zijn gemeente. Daar wordt hij tegen een hongerloon, 150 fr netto per uur, uitgestuurd voor "huishoudelijke hulp, bescherming van kinderen en zieken, activiteiten van VZW's (...), kleine administratieve hulp, (...) schoonmaak bij partikulieren." De partikulier die een beroep doet op deze klusjesvrouwen of -mannen kan de loonkost fiscaal aftrekken.

De Staat roept dus zelf een systeem in het leven waarbij ze het verworven recht van het minimumloon aan haar laars lapt. Onder het mom van de bestrijding van het zwartwerk — dat met dit nieuwe statuut gewoon gelegaliseerd wordt en de werkgever ook nog eens kosten bespaart — introduceert de regering zelf de McDonald's-job. Een term die gebruikt wordt voor slechtbetaalde jobs die weinig scholing vereisen en waarin zeer veel werknemers 'passeren'. Het plan stelt deze jobs voor als een "verbetering van de kwaliteit van de samenleving" door meer aandacht te besteden aan verzorgende arbeid. Maar in plaats van tijd vrij te maken waardoor iedereen deze verzorgende taken kan uitvoeren, trekt de regering ze binnen het loonarbeidssysteem, meer bepaald binnen de onderste regionen ervan.

Loos

Een andere tendens die met de lokale jobdiensten wordt versterkt is het steeds meer verplicht maken van de tewerkstelling. Ook door een aantal andere maatregelen van het plan wordt de druk op de werkloze om hoe dan ook aan het werk te gaan, danig opgevoerd door allerlei vormen van 'kontrole' en 'begeleiding'. Het recht op arbeid wordt steeds meer een

plicht, en de schuld voor inactiviteit wordt steeds meer op de schouders van de werkloze gelegd (*blame it on the victim*). Op de nefaste neveneffecten van verplichte tewerkstelling is nochtans al gewezen: wat is de motivatie van iemand die verplicht een bepaalde moet verzorgen en daar helemaal niet voor opgeleid is? Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat met de Lokale Jobdienst de verplichte gemeenschapsdienst nu toch onder een andere vorm wordt inoeverd.

Ook bij het zoeken naar mogelijkheden om te besparen in de Sociale Zekerheidsuitgaven liggen jongeren midden in de vuurlinie. De maatregel die tot nog toe de meeste opschudding veroorzaakte is ongetwijfeld de verlening van de wachtijd met drie maanden voor hen die op 1 juli 1994 hun wachtijd aanvat. Vermits men van de wachtuitkering — om en bij de 16.000 frank voor alleenstaanden en 11.000 frank voor samenwonenden — heel moeilijk kan leven, wordt de financiële afhankelijkheid van de schoolverlater hierdoor nog verlengd. Parallel hiermee wordt de minimale tewerkstellingsperiode voor het bekomen van werkloosheidsuitkeringen verlengd van zes tot twaalf maanden voor iedereen die jonger is dan 36.

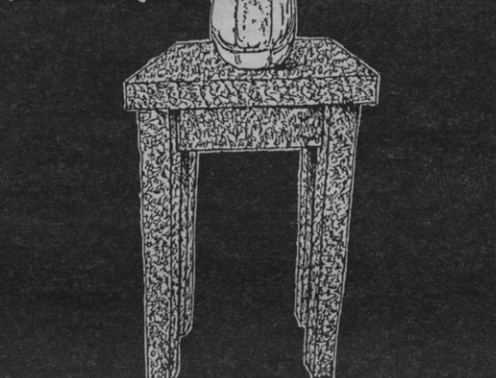
Slopen

Een stevige reactie van de jongeren tegen dit hele pakket maatregelen blijft voorlopig uit. KAJ en ABVV-jongeren maakten wel al hun protest kenbaar aan de pers, maar slaagden er voorlopig niet in zich opvallend te manifesteren. Dat ligt natuurlijk voor een groot deel aan het feit dat de jongere werknemers zich nu al vaak in een zwakke positie bevinden om akte te voeren omdat zij onder tijdelijke contracten werken. De petitie van studenten van het Hoger Technisch Instituut in Heverlee, waarover we vorige week berichtten, haalde ondertussen al meer dan drieduizend handtekeningen binnen.

Sociale Raad heeft op haar laatste Algemene Vergadering besloten met een persbericht te reageren tegen de verdere ontmanteling van de sociale sektor door het globale crisisplan. Een werkgroep zal een aantal voorstellen uitwerken, om te kijken hoe de studentenbeweging zo vlug en doeltreffend mogelijk kan reageren tegen de plannen. Vorig jaar schoof Sociale Raad reeds het studietoeloen en het basissinkomen naar voor als sociaal alternatief voor de steeds verder gaande sociale afbraak.

Pieter De Gryse

40 JAAR ALMA

Schrijf een kortverhaal over een ontmoeting in ALMA en win waardevolle prijzen. Indien vóór 15 december. Reglement in elke ALMA of bel 28.30.11.

advertentie

Zes films van Luis Buñuel in het Stuc *Belijdenis van ateïsme*

Alweer in het kader van Europalia biedt het Stuc de volgende weken Mexicaanse films van Luis Buñuel aan. De link tussen Buñuel en Mexico is snel gelegd. In 1946 kwam de regisseur bij toeval in Mexico City terecht. Hij bleef er de rest van zijn leven en nam zelfs de Mexicaanse nationaliteit aan.

Buñuel verklaarde nochtans ooit dat hij eigenlijk niet van Latijns-Amerika hield. "Ik zei altijd tegen mijn vrienden: als ik verdwijn, zoek me dan overal ter wereld, behalve daar." Hij voelde zich het meest aangetrokken tot de koudere westerse landen. Hij begon zijn filmcarrière dan ook in

Parijs, waar hij sinds 1925 woonde. Zijn eerste kennismaking met film en literatuur dateerde al van 1917, toen hij student was aan de universiteit van Madrid. Het filmmaken was zeker geen vroege roeping, want Buñuel waagde zich eerst aan studies van bedrijfskundig ingenieur, na-

tuurhistorie en tenslotte filosofie — omdat hij gehoord had dat deze laatste richting kansen bood om naar het buitenland te gaan. Eerder dan te studeren bracht hij zijn tijd door in gesprek met medestudenten, zoals de dichter Federico Garcia Lorca of de schilder Salvador Dali.

Politie

In 1925 kreeg Buñuel de kans in Parijs te werken aan het Instituut voor Intellectuele Samenwerking. Hij bezocht er frekwent de kafees waar voor-

al buitenlanders kwamen en Montparnasse, 'the place to be' voor de duizenden Parijse kunstenaars.

Zijn kennismaking met het surrealisme betekende een belangrijke stap in zijn carrière. De surrealistie die een 'irrationele vorm van expressie' propageerde laten zich in Parijs regelmatig opmerken door het schoppen van rellen in bourgeois-kringen of door hun shockerende uitspraken. Via actie en schandaal willen ze het bestaande gehate systeem omverwerpen. Zo was er onder andere een enquête over seksualiteit in het tijdschrift 'La révolution surréaliste'. Nu doodnormaal, maar toen waarschijnlijk de eerste in zijn soort. Na zijn eerste film 'Un chien andalou' wordt Buñuel definitief tot één van de surrealistie gerekend. Hij ontmoet onder andere Man Ray, Aragon, Max Ernst en Magritte.

Binnen de groep was er altijd een sterke controle. Zo wordt Buñuel terechtgevoerd omdat hij zijn scenario publiceerde in 'La revue du cinéma', wat beschouwd werd als een bourgeois-tijdschrift. Ook jaren later bleef die controle bestaan. In 1950 maakte Buñuel in Mexico 'Los olvidados' over het leven van straatkinderen in Mexico City. Hij toont hoe deze kinderen trachten te overleven, hoe wreed ze kunnen zijn en hoe menselijk tegelijkertijd. Er kwam niet alleen kritiek vanuit Mexico, maar men vond dat dit geen echte Mexicaanse film was en dat Buñuel 'loog'. In Parijs werd hij door de surrealistie aangepakt met het verwijt dat dit een bourgeois-film was. "Omdat aan het eind de directeur van een verbeteringsgesticht heel vriendelijk en menselijk wordt voorgesteld, omdat ergens wordt aangebond dat de politie een nuttige rol vervult." In zijn autobiografie vermeldt Buñuel dat hij zulke argumenten kinderachtig vindt en een typische werkwijze van de kommunistische partij.

Priester

Veel van de surrealistie voelden zich inderdaad aangetrokken tot het kommunisme. Buñuel zelf trad nooit toe tot de partij en in 1932 stapte hij ook uit de surrealistische beweging. Hij was dan een tijdje filmproducent in Madrid. Toen de burgeroorlog in Spanje uitbrak vertrok hij opnieuw naar Parijs waar hij zich officieel bezig hield met het verzamelen van republikeinse propagandafilms en officieus met het innemen van inlichtingen tegen de fascistie. Later vertrok hij naar Amerika om daar te assisteren bij films over de oorlog in Spanje. Hij raakte zijn werk echter kwijt na beschuldigingen van ateïsme en perversiteit. Net toen de situatie uitzichtloos leek kreeg hij een aanbod om in Mexico een film te maken.

In Mexico komen er uiteindelijk niet minder dan twintig films van Buñuel, bijna altijd met een beperkt budget en in een kort tijdsbestek: niet meer dan vierentwintig draaidagen. In 1952 maakt hij 'El' die hij zelf als een van zijn lievelingsfilms beschouwt. De film handelt over een man die paranoïde is. In de eerste scène ontmoet hij de vrouw die vanaf dan zijn gedachten zal beheersen. Buñuel toont hoe het hoofdpersonage Francesco in een vicieuze cirkel terecht komt, door de druk van religieuze en bourgeois-principes.

Aksenten

Die kritiek op kristendom en religie stond vaak centraal in films van Buñuel, die zelf een overtuigd ateïst was. Hij was hierin geïnspireerd door het werk van de Sade, dat voor hem een echte openbaring was. 'Vergetheid', 'het niets na de dood' en 'genot in het aardse leven' waren enkele van zijn grondprincipes. In 'Nazarin' (1959) naar een roman van Galdos, vertelt hij het verhaal van een priester die ondanks zijn goede bedoelingen, omwille van zijn alternatieve levenswijze

verguist wordt. Een verhaal dat opvallend veel gelijkenissen vertoont met de levenswandel van Kristus. Op het eerste gezicht is de film een vrij letterlijke bewerking van het boek, maar door telkens andere aksenten te leggen geeft Buñuel er een heel persoonlijk draai aan. Het is niet meer de goedheid en onderdanigheid van Nazarin die de kijker treffen, maar wel zijn masochisme en de kwaadaardige gevolgen van zijn aktes. Net als in 'La mort en ce jardin', die hij enige jaren voordien maakte, worden de vertegenwoordigers van het Kristendom niet ekspliciet zwart gemaakt, maar komen ze met hun religieuze gewoonten zelig en belachelijk over.

Regisseur

Vanaf 1960 maakt Buñuel na 24 jaar opnieuw films in Spanje. Zoals altijd gaat hij weer een beroep doen op oude dromen, herinneringen en dagdromen die hij in zijn films verwerkt. In 'Viridiana' (1961) is het religieuze opnieuw een belangrijk thema. Een non (Viridiana) veroorzaakt ongewild de zelfmoord van haar oom en doet boete door bedelaars uit te nodigen op haar landgoed. Die weigeren echter aan haar religieuze strikte regels te gehoorzamen en zullen haar uiteindelijk aanranden. Buñuel beweert een van de scènes uit Viridiana reeds op zijn veertiende bedacht te hebben. Het was een van zijn erotische dagdromen om een vrouw te drogeren en daarna de liefde met haar te bedrijven, wat de oom hier door met Viridiana.

Een jaar later draaide Buñuel 'El angel exterminador', zeker een van zijn beste werken. Het is een absurd verhaal over de bourgeoisie. Na een diner blijken de gasten op onverklaarbare wijze niet in staat de kamer te verlaten. Dit duurt weken, en de van beleefheidsregels doordrongen burgers tonen één voor één hun ware aard. Een film waarin Buñuel opnieuw fantasieën, vroegere gebeurtenissen en voorkeuren verwerkt. Zijn voorkeur voor dingen die zich herhalen bijvoorbeeld. Dat uit zich in een scène waarin twee mensen elkaar tot drie maal toe opnieuw begroeten, de laatste keer alsof ze elkaar al jaren kennen. Zo steekt hij de draak met de oppervlakkige omgangsvormen van deze sociale groep.

Ook in zijn latere films bewees Buñuel zijn opstandigheid niet te hebben verloren: altijd bleef zijn werk kritisch en tegendraads. Zijn grootste verdienste is dat hij hierbij nooit de moraliserende toer opping. Zijn ekstravagante beeldtaal waarin hij veelvuldig gebruik maakt van seksuele perversiteit en geweld stelde hem wel vaak onderhevig aan zware kritiek en censuur. Buñuel verdedigde zich met het argument dat er een grote kloof bestaat tussen dromen — waarop zijn films gebaseerd waren — en werkelijkheid. Toen één van zijn vrienden na de vertoning geschokt aan Buñuels vrouw vroeg of hij in werkelijkheid ook zulke gewelddadige neigingen had, antwoordde ze: "als er een spin moet dood gedaan worden komt hij mij roepen".

Biljet

Wie op basis van de titels een keuze maakt uit Buñuels films komt wel eens bedrogen uit. De regisseur hield ervan gewoon enkele woorden die hem bevielen samen te nemen, of dat nu een betekenis had of niet. 'El angel exterminador' bijvoorbeeld was de titel van een toneelstuk dat José Bergamín wilde schrijven. Buñuel zei hem toen: "Als ik dat op een aanplakbiljet zie staan, ga ik meteen naar binnen." Toen later bleek dat het toneelstuk nooit geschreven was, koos Buñuel de titel voor zijn film.

Karen De Pooter
Het stuc draait deze en volgende week zes Mexicaanse films van Buñuel. Deze week telkens om 20.00 u en 22.30 u in het Stuc. Voor meer informatie zie agenda.

Wereld-Aidsdag: nog geen kondoomautomaten aan de KUL "Er zijn apothekers genoeg"

Aanstaande woensdag gaat wereldwijd de jaarlijkse Aidsdag door. Naar schatting dertien miljoen mensen zijn met het gevreesde virus besmet. Door de afwezigheid van een doeltreffend geneesmiddel gaat veel aandacht uit naar een effectieve preventie. Op nationaal vlak staan alvast enkele nieuwe initiatieven op til. Aan onze unif daarentegen is er nauwelijks interesse voor eigen preventie-initiatieven.

De Aids-ziekte blijft in de belangstelling staan. Vorige week werd in de media ruim aandacht besteed aan een onderzoek van de Antwerpse Universitaire Instelling in samenwerking met de Brusselse Saint-Louis Universiteit over onvoldoende kennis over Aids-risico's. Een dezer dagen lanceert het Vlaams Aidskoördinaat (IPAC) een nieuw preventieplan. IPAC is het door de Vlaamse overheid erkend en ruim gesubsidieerd coördinatieorgaan dat verantwoordelijk is voor kwasi alles wat in Vlaanderen over Aids naar buiten gebracht wordt. Het nieuwe 'Strategische plan voor preventie en zorg' is voornamelijk een actieplan dat meer richting moet geven aan het nationale Aids-beleid.

Aan de KU Leuven wordt de Aids-problematiek zelden ekspliciet aangehaald. In 1991 werd een info-aanvond over studenten en Aids georganiseerd. De werkgroep preventie binnen de universiteit heeft ook al de problematiek aangesneden en op de veertiendaagse over relaties en seksualiteit wordt er eveneens over Aids gesproken.

De Medische Dienst in het Van Dale-Kollege stelt zich echter permanent open voor de Aids-problematiek. Zo werden in het vorig akademiejaar 128 Aids-testen afgenomen, waarbij geen enkele nieuwe seropositiviteit ontdekt werd. Momenteel worden drie HIV-dragers regelmatig begeleid. Het Medisch Centrum richt zich hierbij vooral op de psycho-sociale begeleiding, veeleer dan de effectieve ziektebehandeling, die in Gasthuisberg gebeurt.

Kampagne

Studentenarts De Grootte betwijfelt de daadwerkelijke relevantie van een eigen preventie-kampagne binnen de KUL. "Binnen de Medische Dienst stellen we ons de vraag in welke mate de studenten nog met vragen over Aids zitten. Uit een rondvraag, verricht bij het verplicht geneeskundig onderzoek van de eerstejaars, bleek dat de kennis over Aids voldoende is, maar dat deze kennis zelden wordt toegepast. De vraag is dan ook of een bijkomende campagne wel tot een effect-

tieve gedragsverandering kan leiden. Ook blijkt uit de statistieken dat het merendeel van de Aids-patiënten zich situeert in de leeftijdsgroep boven 24 jaar, zodat een studentgerichte actie hier niet veel oplevert." Hierbij kunnen toch enkele bedenkingen gemaakt worden. Als de kennis er is, maar te weinig wordt toegepast, dan kan toch tenminste geprobeerd worden om daar iets aan te verhelpen. En dat Aids bijna niet voorkomt onder de 24 is nogal logisch aangezien men de ziekte pas een aantal jaren na de besmetting krijgt.

"Toch neemt dit niet weg dat we in februari 1994 bij alle konsulenten van de medische dienst, en dat zijn er rond de duizend, navraag doen over Aids. Allicht zullen we dan meer weten over het nut van extra initiatieven," aldus nog De Grootte. In de wachtkamer van het Medisch Centrum wordt al sinds enige tijd een video gedraaid over borstontdekking bij vrouwen. Vanaf deze week zou daar ook een stukje van twaalf minuten over Aids bijkomen. Dit is zowat het enige dat er momenteel gebeurt op het gebied van Aids-preventie.

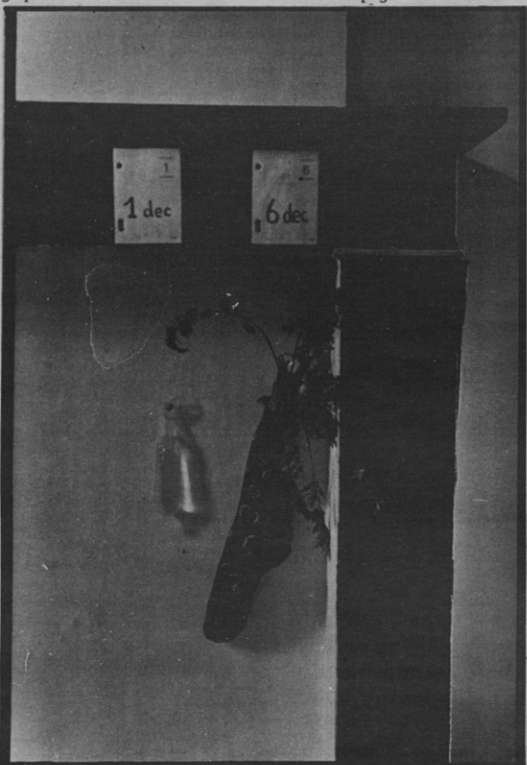
Rubber

Een gevoelig punt in de Aids-diskussie blijft het kondoomgebruik. In de universiteitsgebouwen van de KU Leuven bevinden er zich nog geen kondoomautomaten. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij Studentenvoorzieningen. "De enige reden waarom we plaatsing in de universiteitsgebouwen weigerden berust op praktische overwegingen: er zijn immers genoeg apothekers in Leuven. Er steekt echter geen fundamentele stellingname achter deze beslissing. Die heeft men ons trouwens nooit gevraagd," aldus Trees De Loddere, sekretaresse van professor Masschelein.

Toch valt op te merken dat er ook aan de Kortrijkse kampus Kulak geen kondoomautomaten staan, hoewel de kampus afgelegen is en de mogelijkheid om aan kondooms te geraken er dus veel beperkter is. Bovendien zijn de apotheken enkel overdag open en zijn er wel gebouwen van de unif die 's nachts toegankelijk zijn (fakbars bijvoorbeeld). "Als artsen zien ook wij de noodzaak in om het kondoomgebruik te motiveren. Een effectieve gedragsverandering impliceert immers een willen aanvaarden van het kondoom. De vraag waar men het kondoom haalt, is dan ondergeschikt," aldus de reactie van dokter De Grootte.

Aan onze unif wordt weinig openlijk over Aids gesproken. Dit neemt niet weg dat studenten die met problemen of vragen over Aids zitten steeds welkom zijn op de Medische Dienst in het Van Dale-kollege.

Bart Pinxten

Een kous als voorbehoedsmiddel en een kondoom voor Sinterklaas? (foto Frank Viaene)

10%

KORTING*

bij aankoop van CD's, op vertoon van uw studententaart.

* Niet cumuleerbaar met andere kortingen

Bij **SUPERCLUB** Leuven

Bondgenotenlaan, 145-149
Dietsestraat, 186-190

NEW SUPER CLUB... EN NERGENS ANDERS!
VIDEO: VERKOOP EN VERHUUR - VIDEOGAMES - FOTOSERVICE - CD-I - PHOTO CD.

De Gasthuisberg trophy achteraf **Strobalen van steen?**

Vorige week meldden wij dat deelnemen aan de Gasthuisberg trophy bijna zo moeilijk is als slagen in eerste kan. Nu, een week later, kunnen ongeveer zeshonderd studenten dit bevestigen of ontkenen. Rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan. We weten niet of Herman Van Veen het over de Gasthuisberg trophy had, maar het is wel een perfecte karakterisering van deze vierde Sportraadklasseker.

Het opzet van de Gasthuisberg trophy lijkt op het eerste gezicht eenvoudig; in ploegen van drie moeten de deelnemers zo snel mogelijk van de start in de Groefstraat de helling op naar het Gasthuisbergziekenhuis. Voor Sportraad was dat net iets te eenvoudig. Sinds zij de organisatie overnamen van Medica, vier jaar geleden, is het parkoers dan ook bezaaid met lastige, leuke, vieze, moeilijke, makkelijke, maar vooral bitterkoude hindernissen. Of lag dat aan het weer?

Moeder

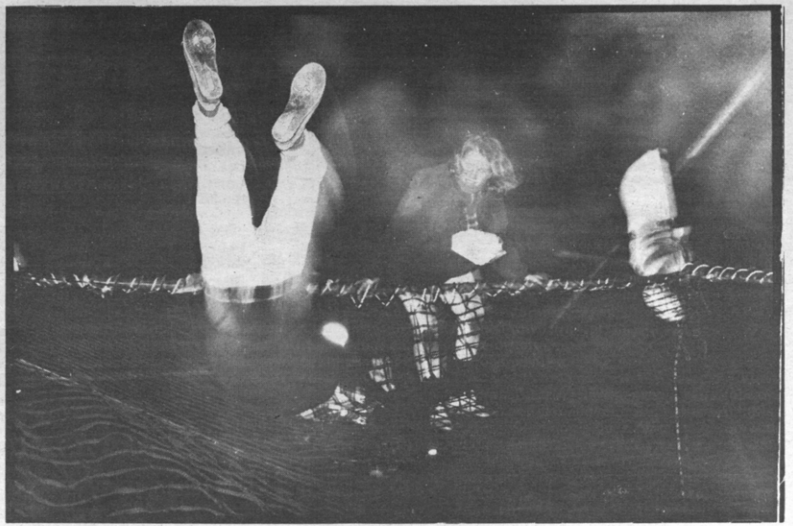
De eerste hindernis die de ploegen tegenkwamen waren de katrollen. Die zagen er overigens wel leuk uit. De bedoeling was dat men er beneden één kwam halen, daarmee het viadukt op klom, en zich vervolgens langs de kabel terug naar beneden liet glijden, alwaar een vriendelijke ogen-de strobaal voor de opvang zou zorgen. Veel deelnemers hebben echter ontdekt dat die strobaal lang niet zo zacht was als hij eruit zag.

Maar goed: verder naar de volgende hindernis, de autobanden. Deze hindernis was vooral lastig. De deelnemers moesten door een twintigtal autobanden huppelen, liefst zonder daarbij hun enkels te verstuiken. Dat

is wel iedereen gelukt, maar sommigen zullen daar wel spijt van hebben gekregen toen ze aan de kruipstand kwamen. Daar moest men onder een dertig centimeter hoog net over het gras kruipen. Niet veel aan, ware het niet dat er na de honderdste deelnemer geen gras meer stond, maar wel een dikke laag modder lag.

Niet zo vuil maar wel spiegelig glad waren de drie autowrakken en de kontainer die even verderop de weg versperden. Er op, over en door klauteren, en men stond bij de winkelkarretjes. Een van de ploegleden kon zich in zo'n karretje neervlijen terwijl de andere twee hem of haar een ommeetje voortduwden. Waar is die tijd gebleven dat moeder ons zo de GB rondreed?

Veel tijd voor jeugd sentiment was er helaas niet want bovenaan de trappen stonden de strandkarretjes te wachten: razendsnel op en over een wipplank naar de klimstand. Daar kon men zich, naar persoonlijke voorkeur, een para of een aap wanen, voor zover daar een verschil tussen is. Over een vier meter hoge konstruktie was een para-net gespannen. Vorig jaar was deze konstruktie zes meter hoog, maar stortte onder het gewicht van de eerste ploeg naar beneden. Dit jaar had men het dus maar wat veiliger en steviger gemaakt, en succesvol want

De Gasthuisberg trophy was lastig: je zou er van duizelen.

(foto Karel De Weerd)

het ding is de hele avond netjes blijven staan.

De laatste helling bracht de deelnemers naar de brancards, waar de minst dappere weer eens kon uitrutsen. Deze laatste werd door zijn kompanen rondgedragen en daarna (uit waak?) neergesmet. Als ze dat overleefd hadden, konden ze gedrieën naar de finish... hadden ze gedacht. Want juist om het hoekje had Sportraad nog een laatste hindernis neergezet die bestond uit een aantal lage horden, die als aanloop konden dienen voor de sprong naar de bel waarmee de tijd werd stopgezet.

Zachte fauteuils en gratis drankjes werden daar zeker op prijs gesteld

door de puffende, hijgende en zweterige lichamen. Sommige deelnemers vonden het geheel blijkbaar zo leuk dat ze na aankomst direct terug naar de start gingen om zich daar opnieuw in te schrijven en het hele parkoers voor een tweede, derde of vierde keer te doen. Iedereen is wel een beetje gek, maar toch.

Pechvogel

Veel verstandiger was de ploeg die zich van in het begin had voorgenoemen als laatste te eindigen. Ze hadden alle middelen aangewend om vooral niet te snel vooruit te komen: andere

ploegen aanmoedigen, in de auto's blijven zitten, herhaaldelijk de verkeerde kant uitlopen, de leuke hindernissen meermalen doen, de minder leuke hindernissen overslaan om straf tijd te krijgen. 85 minuten hadden ze nodig om de finish te bereiken (de snelste ploeg deed het in 10 minuten). Van de finish zijn ze toen terug naar de start geslenterd om eventueel te herbeginnen, moest een andere ploeg erin slagen er langer over te doen. Deze levensgenietters kregen welverdiend de prijs voor de origineelste ploeg.

Zoals we gewend zijn van Sportraad stak de organisatie goed in elkaar en verliep de avond vlot. Een kwartier voor het einde speelde een pechvogel het toch klaar om zijn enkel te breken bij de katrollen. Het ziekenhuis was gelukkig dichtbij, en waarschijnlijk zien we het slachtoffer volgend jaar weer aan de start. Misschien toch wat zachtere strobalen neerzetten?

Helga Van Loo
Karel De Weerd

China in Kuifje **Kuifje vol China**

Een gewezen eerste minister van een wereldmacht trekt zich terug uit de politiek en begint een kluisenaarsleven in een Westvlaams klooster. Daar ontvangt hij regelmatig een jonge Brusselaar die de verhalen van de oude pater tot een stripverhaal verwerkt. Over het ontstaansproces van het in 1934 verschenen 'De Blauwe Lotus', een van de meest legendarische Kuifjes, schreven Marcel Van Nieuwenborgh en Claire Chang het boekje 'China in Kuifje'.

Striptekenaar Hergé heeft voor zijn Kuifjes al heel wat kritiek van politieke aard moeten slikken. Vooral in de jaren zeventig, toen je zo stilaan strips in het openbaar mocht beginnen lezen zonder jezelf belachelijk te maken, begonnen literatuursociologen zich over het ideologische gehalte van de verhalen te buigen. Ze zouden rechts zijn, racistisch, zelfs fascistisch. De eerste avonturen van Kuifje verschenen in de wekelijkse jongerenbijlage 'Le Petit Vingtième' van het rechts-katolieke dagblad 'Le Vingtième Siècle', een blad dat haar steun voor Rex niet altijd onder stoelen of banken stak. Hoewel die eerste avonturen later volledig herkend werden, en regelmatig aan de heersende opvattingen werden aangepast, herkent zelfs de minder aandachtige lezer hier en daar nog een rechtse jaren-dertig-reflex.

Zo heeft het allereerste album, 'Tintin au Pays des Soviets' zelfs geen analyse nodig om het epiteton ornans

propagandistisch te verdienen. Het tweede album 'Tintin au Congo', nu te verkrijgen als eerste in de serie onder de titel 'Kuifje in Afrika', is ronduit racistisch. Grote blanke bwana Kuif gaat er de kleine negerietjes een lesje leren over 'votre patrie: la Belgique'. In latere edities veranderde de uitgever de scène in een wiskundeles. Maar anderzijds komen ook de Amerikanen, bij wie onze vriend in het volgende avontuur belandt, er niet te best vanaf. Hergé heeft kritiek op bepaalde praktijken van industriëlen, zoals het verdrijven van de autochtone Indiaanse bevolking uit olierijke gebieden. Want net zoals het Vlaams Blok nu, wilde Rex in de jaren dertig niets te maken hebben met het 'ongebredelde kapitalisme' uit het Westen.

Partijdigheid

Maar waar de drie eerste verhalen bol staan van ongeestig reaktionair gedachtengoed dat veeleer getuigt

van naïeve vooringenomenheid dan van moedwillige politieke booschapperigheid, gaat Hergé in 'De Blauwe Lotus' blijkbaar toch een andere kant uit. Hier kiest hij resoluut partij voor de Chinezen, die op dat ogenblik (het verhaal is gepubliceerd in 1934), in oorlog zijn met Japan. Zijn rigide partijdigheid doet hem later zelfs verklaren "dat ik mij nooit meer zal laten meeslepen zoals ik een keer heb gedaan in 'De Blauwe Lotus' waar ik uitdrukkelijk partij heb gekozen voor de Chinezen en tegen de Japanners, en dit op instigatie van een paar Chinese vrienden", zoals Van Nieuwenborgh en Chang hem in een interview hoorden beweren.

Een van die 'paar Chinese vrienden' was Tchang Chong-jen, een leeftijdsgenoot van Hergé die toen beeldhouwkunst studeerde in België. Hergé had hem opgezoekt omdat hij zich voor Kuifjes avontuur in China beter wou informeren, kwestie van de racistische valkuilen te vermijden. Tchang bracht Hergé in contact met zijn mentor Lou Tseng-Tsiang, oud-premier van China, die onderdak had gevonden in een Brugs klooster. Toch denken de auteurs van 'China in Kuifje' dat het niet in de introverte aard van deze Chinese intellectueel lag om de jonge Belg diens jeugdig publiek een potje propaganda te laten voorschieten. Maar anderzijds moeten zijn Chinees-nationalistische gevoelens toch sterk genoeg geweest zijn om hem mede verantwoordelijk te achten voor het binnenhalen van het anti-Japanse paard van Troje in Hergé's werk. Het resultaat daarvan is dat de Japanse lezers het nog steeds moeten stellen zonder een vertaling van 'De Blauwe Lotus'.

'China in Kuifje' wordt echt interessant wanneer de auteurs de gebeurtenissen uit 'De Blauwe Lotus' vergelijken met de historische feiten. Hergé gebruikte niet alleen feiten uit het nieuws van de vroege jaren dertig, maar hij toonde bovendien hoe die feiten door de propagandamolten werden gedraaid. Dat hij zelf aan die molens meedraaide, beseft Hergé toen nog niet.

Rommelig

Verder worden de settings van 'De Blauwe Lotus' vergeleken met de reële buurten waarin het verhaal zich afspeelt. Dan blijkt dat de fameuze Klare lijn van Hergé meer was dan een louter stilistisch procédé. Van Nieuwenborgh en Chang hebben het over het 'schaduwoze Sjanghai' van Hergé. Het vuil, het miserabilisme van de grootstad, de alomtegenwoordigheid van ziekte en verwaarloosde bedelaars is nergens terug te vinden in de oordelijke wereld van Kuifje. Braven en boeven, ze zien er allemaal even net uit. Waarschijnlijk, zo lees je in 'China in Kuifje', inspireerde Hergé zich wat te konsekwent op door de overheid verspreide foto's, en die geven natuurlijk een heel aanlokkelijk beeld van de stad.

Marcel Van Nieuwenborgh en Claire Chang, die aan de KU Leuven aan een doctoraat werkt over de oud-premier Lou Tseng-Tsiang, hebben met 'China in Kuifje' een informatief, maar eerder onaf aandoende werkje afgeleverd. In zijn geheel komt 'China in Kuifje' als een rommelige over, en dat schijnen de auteurs zelf maar al te goed beseft te hebben toen ze in de laatste regels schreven dat hun essay moet worden begrepen in de oorspronkelijke betekenis van het woord, namelijk als een poging. Je kan dan ook amper spreken van een essay. Het boek biedt de sleutel tot allerlei raadseltjes, verwijzingen, historische feiten en anekdotes, maar dat alles werd nogal grof verdeeld over een zestal hoofdstukjes. 'China in Kuifje' ziet er uit als een echte Kuifje, in hetzelfde formaat en met veel illustraties, maar om van de vele, boeiende informatie een echt coherent verhaal te kunnen maken, hebben de auteurs onvoldoende werk verricht.

Raf Uten

'China in Kuifje' door Marcel Van Nieuwenborgh en Claire Chang is uitgegeven bij Davidsfonds. Het mooi uitgegeven en geïllustreerd boek kost 395 fr.

Uitslag

Gemengd

- 1 Isabelle De Smul, Olivier De Smul en Peter van Wauwe. (10'45")
- 2 Erik Beatse, Miek De Ridder en Jan Verdecken. (10'56")
- 3 Hilde Evenepoel, Pascal Van Loo, Peter van Wauwe. (11'01")

Jongens

- 1 Pascal van Loo, Johan van Loo en Filip Dehing. (10'00")
- 2 Bjorn van Camp, Sven Baeten en Sven Van Den Abele. (10'17")
- 3 Vinc Defleur, Olivier De Smul en Peter van Wauwe. (10'27")

Meisjes

- 1 Sophie Dewulf, Sofie Ducheyne en Helga Van Loo. (13'03")
- 2 Anik De Groof, Isabelle De Smul en Ellen De Bie. (13'21")
- 3 Valerie De Grave, Hilde Evenepoel en Helga Van Loo. (13'37")

Hoop

Na uren hopeloos wachten, ijsberen en schelden heeft Veto het wenselijk geacht geen nieuwe medewerkers meer aan te werven.

Zo heeft het leven toch niet veel zin meer. De gehoopte schrijvers, fotografen en DTP'ers kunnen dus de pot op.

Wij doen wel alleen verder. In de 's Meiersstraat 5 is enkel nog plaats voor nieuwelingen met een groot gevoel voor ironie.

U moest onze subtiele dubbele bodems eens zien.

Veto, jaargang 20 nr. 11 dd. 29 november 5

HOE MAAK IK MIJN EINDVERHANDELING ?

HALF MAART computercursussen organiseert trainingen in tekstverwerking en spreadsheets aan studentvriendelijke prijzen.

contacteer Anne van Dievoet
Halfmaartstraat 17 3000 LEUVEN tel. 016/22 76 27

Studenten sturen kat op 24 november

Dan is er al eens een betoging...

15 à 20.000 jongeren in heel Vlaanderen en ten hoogste honderd Leuvense universiteitsstudenten maakten twee jaar na de zwarte 24 november kenbaar dat er in hun ogen nog niet veel werk gemaakt is van de bestrijding van het racisme en de opbouw van een multicultureel België.

Vooraf in Antwerpen, in mindere mate in Gent en Luik, boekten de organisatoren numerieke successen. In Leuven was dit minder het geval: een zeventiendertal verklemde verrokken rond elf uur 's morgens op de Oude Markt voor een tocht langs de verschillende middelbare scholen. Onderweg groeide hun aantal tot meer dan duizend.

De scholieren waren goed vertegenwoordigd, zeker als men rekening houdt met het feit dat die jongeren tegelijk aan het staken waren en dat de meeste directies serieuze druk hadden uitgeoefend om het staken te verbieden. Via nota's in de schoolagenda en dreiging met strafstudie probeerden ze om de scholieren in de school te houden. Een meevalt voor de stakers was natuurlijk dat dezelfde dag ook leraren en openbaar vervoer staakten. Daardoor zagen scholen zich, paradoxaal genoeg, plots genoodzaakt om de leerlingen een brief mee te geven waarin wel de toestemming werd gegeven om thuis te blijven.

De aktie in de scholen werd in Leuven vooral ondersteund door Rode Jeugd, de jongerenafdeling van de PvdA. Aan de Provinciale Normaalschool en aan het Redingenhof stond Rode Jeugd woensdagmorgen piket. De scholieren die daar buiten bleven verzamelden om 09.00 uur op het Ladeuzeplein samen met die van Don Bosco in Haacht en andere Leuvense scholen: alles samen zo'n tweehonderd man. Daarna trokken ze door de Leuvense straten, in een betoging die een veel strijdbaarder aanblik bood dan de tweede van de voormiddag. Rode Jeugd toonde zich achteraf dan ook zeer tevreden over de eerste scholierenstaking in tien jaar.

school en aan het Redingenhof stond Rode Jeugd woensdagmorgen piket. De scholieren die daar buiten bleven verzamelden om 09.00 uur op het Ladeuzeplein samen met die van Don Bosco in Haacht en andere Leuvense scholen: alles samen zo'n tweehonderd man. Daarna trokken ze door de Leuvense straten, in een betoging die een veel strijdbaarder aanblik bood dan de tweede van de voormiddag. Rode Jeugd toonde zich achteraf dan ook zeer tevreden over de eerste scholierenstaking in tien jaar.

Naspel

De gelegenheidskoepel die de 24 november-akties in Leuven organiseerde, het zogenaamde Eenheidsfront, slaagde er niet in de universiteits- en hogeschoolstudenten op straat te krijgen. Nochtans had het front met Sociale Raad, Universitaire Parochie en Genoeg een stevige voet in huis binnen het studentenmilieu. Sociale Raad besliste zelfs op een Algemene Vergadering de betoging voluit te steunen. Kringafgevaardigden voerden propaganda in hun fakulteit en er werden duizenden pamfletten verspreid. Waarom de studenten het

dan toch massaal lieten afweten, is niet helemaal duidelijk. Het vroege aanvangsuur zal wel een van de redenen zijn, maar verklaart zeker niet alles. Bij Sociale Raad wijst men op het feit dat de kringen zich wel formeel achter het platform gezet hadden, maar er niet honderd procent achter stonden en dan ook niet aktief gemobiliseerd hebben. Overigens was er ook geen spoor van stakingen aan de unief, hoewel er vooraf geruchten in die zin de ronde deden — vooral in de fakulteit Letteren.

De betoging slingerde zich buiten het centrum langs de verschillende middelbare scholen, was telkens amok gemaakt werd om de schoolgangers naar buiten te lokken. Aan het Redingenhof en aan Paridaens werd een tijd halt gehouden: betogers kropen over het hek en de muur de speelplaats op, maar veel volk konden ze niet mee naar buiten krijgen. Telkens maakte de politie 'vriendelijk' een einde aan het oponthoud. Na de ontbinding op het Ladeuzeplein was er het traditionele naspel aan het station. Er kwam een korte zitaktie zonder veel animo, die na twintig minuten al werd afgebroken. De politie dreigde met het waterkanon, maar kwam uiteindelijk niet tussen.

's Namiddags was er in Alma 2 een rustig kabbellende debatnamiddag, waarop Charles Ducal en Kamiel Vanholte voorlezen uit hun briefvorbundel 'Over de voorrang van rechts' (zie elders in deze Veto), arbeidsocioloog Albert Martens een interessante maar kurkdroge uiteenzetting gaf over stemrecht voor en tewerkstelling bij migranten en Jack Van Dijk toelichting kwam geven bij het recente wetsvoorstel van Agalev rond stemrecht voor migranten. Tegen de tijd dat de moderator de debatten afsloot, was de zaal half volgelopen. Op tijd voor het optreden van Coloured Screen Test.

Pieter De Gryse

ALMA misverstanden

Omdat Veto 20 jaar bestaat

nog steeds!

VETO T-SHIRTS

Onze vier modelletjes worden aan de voorkant telkens door een ontwerper van huisstripper Nix gesierd. Op de achterkant prijkt ons logo. Wit, 250 frank, XL, u, 's Meiersstraat 5. Of in de Alma's, als we zin hebben.

LEUVEN BLOEDSERIEUS: GEVEN EN NEMEN O NEGATIEF (M/V) GEVRAAGD

De Leuvense studentjes zijn nog altijd bang van het prikje. Dat ondervindt het Rode Kruis toch, aangezien ze nood hebben aan trouwe bloed- en plasma-gevers. De Landbouwkring probeert daar al een aantal jaren iets aan te doen; op woensdag 1 december wordt voor de vierde maal een grote bloedinzamelaktie georganiseerd. Leuven Bloedserieus probeert op een toegankelijke manier donoren aan te trekken, door de inzameling te combineren met een concert. Zeven mensen op tien hebben in België ooit bloed nodig tijdens hun leven. De weekendongevallen hebben er voor gezorgd dat ook jongeren grote bloedverbruikers zijn, terwijl er paradoxaal genoeg heel weinig jongeren trouwe bloedgevers blijken te zijn. Algemeen gezien gaat het er trouwens niet beter aan toe; slechts zeven procent van de Belgische bevolking is bloeddonor. Dat cijfer geeft dan wellicht nog een vertekend beeld aangezien velen slechts eenmaal of een beperkt aantal keren bloed geven.

Het Bloedserieus-initiatief komt in die zin maar ten dele aan de nood te gemoet omdat het om een aktiviteit gaat die studenten er slechts eenmaal toe aanzet zich aan te bieden als donor, en dus niet ten volle beantwoordt aan de oproep tot meer trouwe bloedgevers. Bij het Leuvense bloedtransfusiecentrum zou men ook wel gebaat zijn met een aktie over een langere periode, want het staat helemaal niet vast of Bloedserieus er ook toe leidt dat een aantal studenten later doorgaan met bloed geven. Dit jaar willen de organisatoren daar alvast iets aan doen door iets meer promotie te maken voor het bloed- en plasmatransfusiecentrum in de Onze Lieve Vrouwestraat te Leuven.

Vorig jaar was er reeds een toename van de Gentse universiteit omdat men daar met een gelijksoortig initia-

tief op de propfen kwam. De samenwerking ging toen niet door, met de belofte dat die er dit jaar ging komen. Wegens organisatorische overlappings komt het er nu echter ook nog niet van. De belofte voor volgend jaar is er in elk geval wel.

Dit jaar wordt het bloed binnengehaald in kollege de Valk in de Tiensestraat en Blok 5 van kampus Arenberg in Heverlee. Net zoals de vorige jaren hoopt men op zo'n 1500 bloedinzamelingen. Dit grote aantal zal er wel voor zorgen dat er de hele dag door een zeer grote toeloop is, maar voor de aanschuivers is alvast heel wat animatie voorzien. Grote beloning is natuurlijk het concert 's avonds in de Corso waar de bloedgevers voor 150 frank binnenmoggen (100 frank goedkoper dan de kaarten in voorverkoop en 200 frank goedkoper dan aan de kassa).

De vorige jaren kon de affiche namen bieden als Raymond van het Groenewoud, The Wolfbanes, The Flying Pickets (die na tien minuten al mochten oprukken wegens geluidsoverlast), Betty Goes Green en The Scene. Dit jaar moeten The Same (Leuvense lokale hiphopformatie), de in de romantiek rondwalpende charmezanger Guido Belcanto en Les Charmeurs het nodige publiek op de been brengen. Met deze laatste groep is de sfeer gearandeerd; Les Charmeurs brengen 'Patchanka', een ruwe en swingende mengeling van rock en Flamenco, in het Frans gezongen en kunnen in zekere mate de vergelijking ondergaan met Les Négresses Vertes. De pijn van het prikje zal zo verdwenen zijn.

(hd)

Bloedserieus op woensdag 1 december; bloedinzameling vanaf 9 uur in De Valk en Campus S Arenberg. The Same, Guido Belcanto en Les Charmeurs vanaf 19u45 in zaal Corso.

ACCO VERRASSEND VEELZIJDIG BIJ DE AANKOOP VAN UW KERSTCADEAUS

EINDEJAARSGESCHENK ALLEEN VOOR DE ACCO-AANDEELHOUDERS: 20% KORTING OP ALLE BOEKEN MET EEN ROOD ETICKET

Wil je iemand een geschenk geven, waar hij of zij nog dagenlang plezier aan beleefd?

Met geschenken, gekocht in ACCO, zit je hoedanook altijd goed.

In ACCO vind je immers geen wegwerp-artikelen of vergeet-mij-snel-producten.

Of het nu een mooi ingebonden kunstboek is of een prachtige vulpen, een recente roman of een lederen bureauzet, een interessant geschiedenisboek of een geavanceerd rekenmachine, wie een geschenk-artikel uit ACCO krijgt, blijft in

de goede stemming tot Pasen.

En wil je geen risico lopen...

dan kan je stiekem in ACCO een cadeautje voor jezelf kopen.

TIENSESTRAAT 134 - 136 · 3000 LEUVEN

advertentie

Zoekertjes

- Veto zoekt mensen die de laatste weken beboet zijn door politie of rijkswacht en die daar niet mee kunnen lachen. Met reacties kun je langskomen naar de redactie, 's Meiersstraat, 5 of telefoneren op 22.44.38
- maandag 29 november -vanavond-fuif in de Rumba tv Objectief: Moos blijft immer actief.
- Bas is een schatje. En zeg niet dat ik het niet gezegd heb.
- Aardbeienmeisje, dertien dansspasjes rolden uit onze voeten, maar dans je hele leven lang met mij.

• Nightbreeid 8 dec Lido: eindelijk Cypress Hill op het akkerland, want de Cosmic Psychos zijn verloren gelopen in de rivijnen van de perziken. Wij verwachten u ook, maar vergeet eerst niet uw plantjes water te geven.

• Kan een Eos-Klio lid ook metten of heeft hij daarvoor een truwel tekort?

• Tom, kun je ook surfen in het stadspark? (tussen de flamingo's)

• Jolè zit tijdelijk onder de brug. Alle Chiroleding welkom op 7 december om 20.30 u op J.P.Minckelerstraat 17.

• Witte roos, rode roos. Is het wie we denken? Maak u bekend, gij rozenzinker. Sabine en Mariane.

• Lut tuttenfuit, Eva de Peva, Yûp, nu donderdag zullen wij onze banden her-

GO COPY

Het groene copy-center van Leuven. Gerecycled en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plasticificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt

Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016/23.70.30
fax: 016/23.34.31

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

KAFEETHEORIEEN

IK BEN EEN DENKER

IK DENK DAT IK DENK

SOMS DENK IK DAT IK DENK DAT IK DENK

MAAK NIET TE LANG

WANT VAN AL DAT DENKEN KRIJG JE KOPPIJN

DIE NACHT ZOOPT IK MIJ TE PLETTER...

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens, fuiven en TD's

LCD - VIDEOPROJECTOREN DISCOBAR

016/201.301

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Heuglijke gebeurtenis 2 Boom — Oostvlaamse gemeente 3 Selenium — Zangnoot — Liefkoze 4 Klem — Nikkel 5 Langzaam brandend koord — Meer dan genoeg 6 Kluitenbreker — Versieringslijn 7 Familied — Rechttreekse 8 Belgische zanger — Maanstand — Bijwoord 9 Meisjesnaam — Oppervlaktemaat 10 Toestellen die langs een rail bewegen en lasten vervoeren.

Vertikaal — 1 Jongensnaam — Brandverf 2 Werkelijk — Europese rivier 3 Voorzetsel — Dicht — Onafhankelijke hulporganisatie 4 Plaats in Brabant 5 Meent, verbeeldt — Pers. vnm. 6 Zangnoot — Nederlandse stad 7 Rekbaar bandje 8 Terreurorganisatie — Elkeschors — Verorberde 9 Afgesproken teken — Maat voor brandhout 10 Vervoermiddel — Loven.

Door Filip De Keukeleere

VERHUUR VAN GELUIDSINSTALLATIES MET OF ZONDER DISC-JOCKEY

DANCE DELIGHT

Tel. (016)23.09.68

AGENDA & VALVAS

DOOR KAREN DE POOTER

MAANDAG

20.00 u KONCERT Muziek- en theaterprogramma 'William' van De Nieuwe Snaar, in Stadsschouwburg, toeg. 250 tot 600.

20.30 u TEATER Het Kaaitheater brengt 'Exiles' van James Joyce in een regie van Peter van Kraaij, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300.

22.30 u FILM 'Sauve qui peut (la vie)' (1980) van Jean-Luc Godard, waarin 3 afzonderlijke verhalen aan het einde samenkomen, in Stuc, toeg. 100/150.

DINSDAG

20.00 u FILM 'Los Olvidados' (1950) van Luis Buñuel over het leven in de sloppenwijken van Mexico City, in het kader van Europalia Mexico, in Stuc, toeg. 100/150.

20.00 u KONCERT De Nieuwe Snaar met het muziek- en theaterprogramma 'William', in Stadsschouwburg, toeg. 250 tot 600.

20.30 u TEATER Het Kaaitheater brengt 'Exiles' van James Joyce in een regie van Peter van Kraaij, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300.

22.30 u FILM 'El Angel Exterminador' (1962) van Luis Buñuel, over een beschaafd diner dat uitmond in een primitieve overlevingsstrijd, in Stuc, toeg. 100/150.

WOENSDAG

13.00 u **UUR KULTUUR** Het Gemini ensemble brengt hedendaags muziek voor basklarinet en marimba, in Gotische zaal, Stadhuis, toeg. gratis, org. Kultuurkommissie ism af. Muziekwetenschap.

14.00 u LEZING De Belgische en Vlaamse aanwezigheid in de onafhankelijk geworuden staten van de vroegere Sovjetunie, in Sencie-Instituut, Erasmusplein 2, toeg. 300, org. Leuvens Instituut voor Centraal- en Oosteuropese studies.

19.00 u TEATER European Theatre Group Cambridge brengt 'Othello' van Shakespeare, in Minnepoort, org. afg. Engelse literatuur KU Leuven.

20.00 u FILM 'Nazarin' (1959) van Luis Buñuel, een eigenzinnige verfilming van het leven van Kristus, in Stuc, toeg. 100/150.

20.00 u KONCERT De Nieuwe Snaar met het muziek- en theaterprogramma 'William', in Stadsschouwburg, toeg. 250 tot 600.

20.15 u LEZING Filosofische conferentie: 'Leren zwijgen' door Jacques Visser, in HIW, Kardinaal Mercierplein 2.

20.30 u KONCERT 'Il Giardino Armonico', Vivaldi's vier jaargetijden, in Pieter De Somer-aula, info 23.92.00, org. Musica Antiqua.

22.30 u FILM 'La mort en ce jardin' (1956) van Luis Buñuel, over een overlevingstocht door het oerwoud tijdens de Mexicaanse revolutie, in Stuc, toeg. 100/150.

DONDERDAG

19.00 u TEATER European Theatre Group Cambridge brengt 'Othello' van Shakespeare, in Minnepoort, org. afg. Engelse literatuur KU Leuven.

20.00 u FILM 'El Angel Exterminador' (1962) van Luis Buñuel, over een beschaafd diner dat uitmond in een primitieve overlevingsstrijd, in Stuc, toeg. 100/150.

20.00 u **TEATER** 'De knecht van twee meesters' van C. Goldoni door het Mechels Miniatuurtheater, in Stadsschouwburg, toeg. 200.

20.30 u **TEATER** Tristero speelt 'The American Dream' van Edward Albee over de absurde belevenissen van een Amerikaans gezin, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300.

21.00 u **GESPREEKS**AVOND, in Masereelclub, Ierse Predikherenstraat 25, org. Roze Drempeel.

22.30 u **FILM** 'Los Olvidados' (1950) van Luis Buñuel over het leven in de sloppenwijken van Mexico City, in het kader van Europalia Mexico, in Stuc, toeg. 100/150.

VRJJDAG

20.00 u **FILM** 'La mort en ce jardin' (1956) van Luis Buñuel, over een overlevingstocht door het oerwoud tijdens de Mexicaanse revolutie, in Stuc, toeg. 100/150.

20.00 u **KONCERT** Koor en orkest van het Lemmensinstituut olv Piet Swerts brengen 'De Marcuspassie' van Piet Swerts, in Concertzaal Lemmensinstituut, toeg. 250/300, info 22.08.03.

20.00 u **KONCERT** 'A Tribute to the Blues Brothers', een Brits gezelschap laat de legendarische Blues Brothers herleven, in Stadsschouwburg, toeg. 200 tot 850.

20.30 u **TEATER** Tristero speelt 'The American Dream' van Edward Albee over de absurde belevenissen van een Amerikaans gezin, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300.

22.30 u **FILM** 'Nazarin' (1959) van Luis Buñuel, een eigenzinnige verfilming van het leven van Kristus, in Stuc, toeg. 100/150.

ANTROPOLOGIE
01/12 om 21.00 u: Wereldmuziek-fuif, in Cuythoek, Kapucijnenvoer 5, ink. 50/70.

EKONOMIKA
02/12 om 21.00 u: Smartlappenfestival, met Def Dames Dope, Luc Steeno, Isabelle A, Vader Abraham, in Schaatsbaan Haasrode, gratis busdienst.

HISTORIA
30/11 om 20.00 u: Historische film 'Novecento' van Bertolucci, deel 2, in MSI 03.18. 01/12: L&W-spelen en fuif, in Lido. 01/12 om 12.00 u: Volleybal tegen de assistenten.

KATECHETIKA
30/11 om 20.00 u: Kantus, in Fakbar. 01/12 om 13.00 u: Koördinatie-overleg, in KD. 02/12 om 21.00 u: Klaasavond, in Fakbar Katakombe.

KRIMEN
01/12: Bezoek Europalia 'De arend en de zon', inschrijven op de cursusdienst.

LBK
30/11 om 20.00 u: Info-avond L&W, drugspreventie in Bolivië met als spreker Hugo Van Hoecke, in Geel huis, Heverlee. 01/12: tusschen 09.00 u en 18.00 u: Leuven Bloedserieus, bloedinzameling in

ZONDAG

11.00 u **KONCERT** Het blazersensemble van Eric Dequeker vertolkt werk van Mozart, en uitlopers van de Harmonie-traditie zoals Gounod en Milhaud, in Kapel Romaanse Poort, toeg. 150, org. Cultureel Centrum Leuven.

11.00 u **LEZING** In het aperitiefprogramma 'Ter elfder uur' heeft Mark Eyskens het over politiek van oud naar nieuw, in Wentelsteen (Collegium Trilingue) Steegje Vismarkt, toeg. gratis, org. Wentelsteen.

15.00 u **BEZOEK** Geleid bezoek aan het stedelijk museum Vander Kelen-Mertens, aan receptie van het museum, toeg. 50, org. Leuvense Gidsenbond.

20.30 u **KONCERT** Capella Pratensis, met vokaal-polyfone werken van oa Jean Mouton en Josquin des Prez, in St-Geertruikerker, toeg. 250/350.

MAANDAG

20.30 u **KONCERT** Freiburger Barockorchester brengt muziek van Corelli, Scarlatti en Handel, in Pieter De Somer-aula, info 23.92.00, org. Musica Antiqua.

20.30 u **TEATER** Tristero speelt 'The American Dream' van Edward Albee over de absurde belevenissen van een Amerikaans gezin, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300.

22.30 u **FILM** 'Alien' (1992) van David Fincher, het (voorlopig) laatste deel over het Alien-monster dat zich via menselijke lichamen voortplant, in Stuc, toeg. 100/150.

kollege De Valk en Aud. 5 Arenberg 01/12: 19.45 u: Leuven Bloedserieus, optreden in zaal Corso, met The Same, Guido Belcanto en Les Charmeurs, ink. 250/350 (bloedgevers 150).

PEDAGOGISCHE KRING
30/11 om 19.00 u: Film 'The Adams Family', in Aud. Michotte, Psychologisch inst., ink. 100. 01/12: 21.15 u: Film 'Delicatessen', in Aud. Michotte, ink. 100.

POLITIKA
01/12: Optreden 'Rosemary in Time', in Politika kafee. 02/12: Disco-fuif, in Politika kafee. 03/12: Galabal.

PSYCHOLOGISCHE KRING
29/11 om 18.00 u: Vergadering feestweek Shrink, in Kringlokaal.
29/11 om 19.00 u: Vergadering Onderwijs POC, in De Bierker.
29/11 om 20.00 u: Danskurus, in Lido. 30/11 om 20.00 u: Kringvergadering. 30/11 om 22.00 u: Optreden van de Organic Fruit Band, in Shrink. 01/12 om 19.00 u: Dagelijks bestuur Shrink, in Kringlokaal. 01/12 om 20.00 u: Algemene repetitie 'Op goed geluk', in Psychologisch inst. 00.14. 02/12 om 22.00 u: Bijeenkomst voor iedereen die deelneemt aan het Songfestival, in Kringlokaal.

VTK
29/11 om 11.30 u: Broodjesmiddag, in RC. 29/11 om 20.00 u: Windows MT, in Aud. K. 30/11 om 20.00 u: Erasmus info-avond, in MT 10. 01/12: Bloedserieus bloedgeven, in Gebouw S. 01/12: Compir, in Metropool. 02/12: Compir, in Metropool.

Een brievenboek over racisme

"Ik heb me al zitten afvragen in hoeverre ik in de maatschappij geïntegreerd ben"

In het drukke programma van de Objectief-avond was aanvankelijk ook plaats ingeruimd voor een korte voorleesessie uit hun boekje. Toen Ducal en Vanhole er aankwamen, bleek daar echter geen tijd meer voor te zijn. Gelukkig heeft Vanhole er zich naar eigen zeggen toch flink geamuseerd. Maar we zouden het hebben over iets anders. Met name over de harde realiteit van bokshandschoenen en Hitlergroeten bij eedafleggingen. Over VMO'ers in stropdassen. Over partijen die even dom zijn als de oogopslag van hun voorzitter. Maar ook even gevaarlijk.

Weerhaken

«Aan de basis van dit boek ligt een schrijfpdracht van het Nieuw Wereldtijdschrift, twee jaar geleden. Mijn artikel had een sfeerstuk moeten worden over het Vlaams Blok. Hoofredacteur Herman de Coninck verwachtte dat ik dat zou doen in de vorm van een soortement guerrillatoerisme. Hoe gedroeg men zich in 'De Leeuw van Vlaanderen' en andere extreemrechtse kafes in Antwerpen, zoïets. Maar die mensen hebben al zoveel in de kijker gelopen. Mijn tegenvoorstel was dan om met mijn vriend Charles Ducal een correspondentie op te zetten. Die zou dan vooral moeten gaan over de vraag hoe een democratisch systeem zich kan en moet weren tegen zulke uitwassen als het Vlaams Blok. De brieven zijn wel geschreven maar niet aanvaard.»

Veto: Moet je niet eerder het grote publiek informeren? Iedereen kent het migrantenstandpunt van het VB. Maar hoeveel kiezers beseffen dat voor deze partij de plaats van de vrouw die aan de haard is?

Vanhole: «Daar ligt mijn taak niet. Zoïets komt immers al genoeg in de pers aan bod. Misschien hebben die trouwens extreem-rechts wel op een foute manier benaderd. In feite is het Vlaams Blok immers een papieren tijger, die echter tot buiten zijn propertes is opgeklapt en daaruit te veel politieke macht heeft kunnen puren.»

Veto: Die papieren tijger heeft anders wel behoorlijke klauwtjes. Eerder weerhaken.

Vanhole: «Natuurlijk, de papieren tijger is maar één kant van de zaak. Aan de socio-economische situatie als oorzaak van elektoraal sukses, kun je ook niet onderuit. Daar valt helaas niet veel aan te veranderen. Men zoekt iemand die vanuit die vrij hopeloze situatie met alle zonden van Israël kan overloden worden. Het Vlaams Blok geeft het volk zijn zondebok.»

«Ik ben een grote twijfelaar, ook over mijn positie tegenover dat extreem-rechts geraas. Pasklare totaaloplossingen heb ik niet in mijn bezit. Misschien heb je gelijk en zou ik inderdaad beter eerst meewerken aan een bewustwordingscampagne. Toch zit er ook een zekere vorm van engagement in mijn brievenverwerk. Tenslotte scharen zowel Ducal als ik ons zeer sterk achter een striktere toepassing van de wet tegen het racisme en algemeen stemrecht voor migranten, zowel op gemeentelijk als op nationaal vlak. In Nederland krijgt het extreem-rechts denken geen voet aan de grond, niet toevallig hebben vreemdelingen daar stemrecht, al is het dan enkel op het nivo van de gemeente. De vraag of de migrant ook inderdaad geïnteresseerd is in dat recht, vind ik totaal irrelevant. Hij moet in ieder geval de mogelijkheid krijgen. Bovendien is dat stemrecht het middel bij uitstek om vreemdelingen politiek bewuster te maken en hen dichter bij het beleid te betrekken.»

Pessimisme

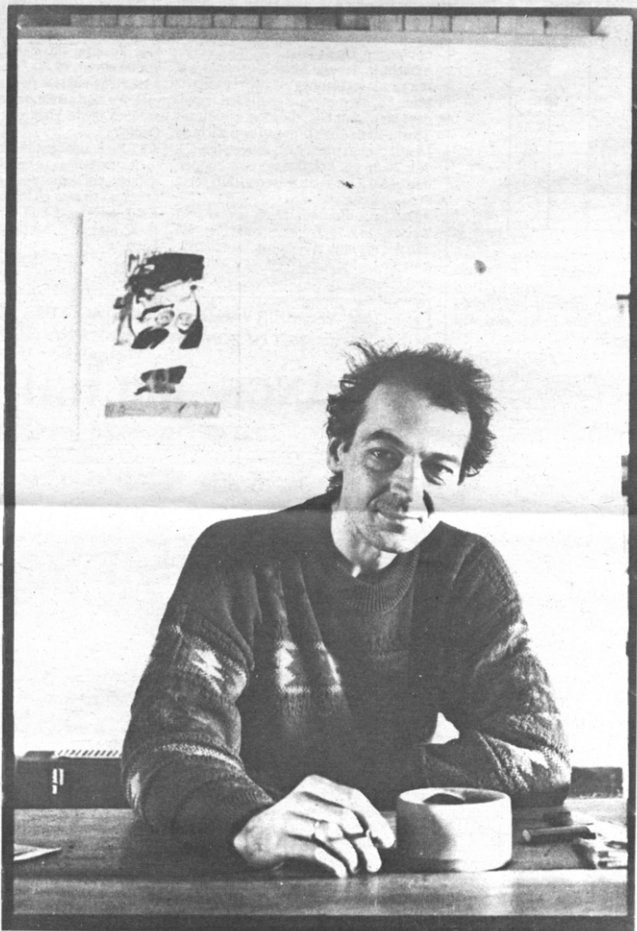
«Al dat extreem-rechts sukses is duidelijk een gevolg van een gebrek aan beschaving. Elk beschavingsproces is iets van heel lange adem, ook iets waar een zekere vorm van opvoeding voor nodig is. Strengheden is misschien wel een middel om die opvoeding in de hand te werken, en dan meer bepaald een strengere toepassing van de wet op het racisme. Ducal gaat nog verder dan dat en wil het Vlaams Blok verbieden. Maar beiden willen we vooral naar de mensen toe gaan en getuigen dat het niet evident is dat één bevolkingsgroep de schuld zou dragen van een recessie. Objectief heeft in dat contact met de basis zeer goed werk geleverd.»

Veto: Laat ik het zeer negatief stellen en zeggen dat ook dat toch niet helpt omdat de Vlaming een individualist is en daardoor de kiem van racisme in zich draagt.

Vanhole: «Dat racisme is toch niet iets dat zich beperkt tot de Vlaamse volksraad. Het Vlaams Blok maakt van bepaalde gevoelens dankbaar gebruik en daarom is het zo moeilijk er tegenin te gaan. Met alleen maar nationaliteit, met pogingen mensen aan het denken te zetten, slaag je er immers niet in voor het hele probleem een oplossing te bieden. Wanhooop zo ik het liever niet noemen maar in mij heerst daaromtrent toch zeker een gevoel van pessimisme.»

«Bovendien, racisme is vooral het fruikende gevoel van de mens om tot een gemeenschap te behoren. Natuurlijk is er ook de angst voor schaalvergroting en de vrees dat een bovenmaatschappelijke konstruktie de bovenhand zal halen, waardoor men zich in een kleinere kring terugtrekt. Die twee neigingen gaan samen op.»

Kamiel Vanhole publiceerde samen met spitsbroeder in de letteren Charles Ducal 'Over de voorrang van rechts', een brievenbundel die draait rond racisme, het zoeken naar een houding daar tegenover en misschien ook wel het falen van het democratisch systeem. Vanhole publiceerde eerder al stripscenario's en een bundel reisverhalen. Enkele maanden geleden verscheen 'De beet van de schildpad', zijn romandebuut. Veto had een gesprek met de schrijver op de dag na het grote Objectief-feest in Antwerpen, een organisatie waar zowel hij als Ducal ten volle achter staan.

Kamiel Vanhole: tussen nihilisme en hoop.

(foto Karel De Weerd)

Veto: Ander stelling: de angst voor de vreemdeling is niet terug te brengen tot een angst voor het vreemde maar voor het gelijke. Men kan alleen maar bang zijn voor dat waar men ten dele mee vertrouwd is.

Vanhole: «Verhaal. Een aantal jaar geleden was ik in Lissabon. Net daarvoor had ik een reis gemaakt naar Bulgarije, waar de Turkse minderheid nog slecht werd behandeld.

Domheid

Om te weten hoe de Islamitische gemeenschap in Lissabon met de stad verweven was, ben ik een moskee binnengewandeld, waar net een groot feest aan de gang was. Ik werd enorm vriendelijk onthaald, al was ik dan de enige blanke in het gezelschap. Zo een ontvangst is iets minder evident in onze westerse omgeving. Tegelijk werd ik uitgenodigd voor een erediens, die voor mij dezelfde rituele leegte had als een katolieke. Zowel het vreemde als het gelijke zit er dus in. Ik kan trouwens best een oordeel vellen over Islamitische erediens en er tegelijk respect voor hebben, niet zoals ik de gelukzalige leegte ken van de katolieke erediens en respect opbreng voor mensen die daarin geloven.»

«Laten we eigenlijk maar afstappen van die postmoderne begrippenparen als de 'andere' en de 'eigene', zo komen we er niet uit. Het pro-

bleem is toch veel minder abstract dan dat, we praten hier tenslotte over mensen.»

Veto: Anders gesteld dan: aan de basis van racisme ligt domheid.

Vanhole: «Ik zou het eerder een gebrek aan inzicht in de situatie willen noemen. De mensen die naar België komen, zijn toch volledig ontheemd en stuurloos. Wat ik bedoelde was dat de moeilijkheid vooral ligt bij de migranten, die zich een nieuwe plek moeten eigen maken. Het is toch vrij normaal dat ze door de heimwee erg sterk aan bepaalde gebruiken proberen vast te houden. Het probleem situeert zich op het sociaal vlak. Ze krijgen vaak geen kansen voor een goede scholing en komen automatisch in kansarme categorieën terecht. Dat zijn allemaal sociale belemmeringen die racisme in de hand werken, iets wat te weinig beseft wordt.»

«Eigenlijk is integratie geen punt, ik heb me al veel zitten afvragen in hoeverre ik in de maatschappij geïntegreerd ben. Migrant moeten gelijke politieke en economische rechten hebben en hoe ze dat cultureel vorm geven zal mij worst wezen. Er is toch ook niet zoïets als een doornee-Vlaming, een ideaalbeeld waar men zich aan moet assimileren. Racisme is een gevoel van het spreken in algemene termen.»

Veto: De politieke bereidheid tot een rechtvaardig debat blijkt minimaal. In een brief noem je jezelf

Kamiel Zola, verwijzend naar Zola's 'l'accuse'. Ik vind dat de parallel met Don Quichote meer voor de hand ligt, het hopeloze gevoel tegen de windmolens.

Vanhole: «Zo zwart moet je het niet bekijken. Onder invloed van Objectief heeft onder meer Agalév de noodzaak van migrantenstemrecht ingezien en onlangs een wetsvoorstel daaromtrent ingediend. Ook Bert Anciaux heeft op de meeting gisteren beloofd dat hij het voorstel van Agalév in de kamer mee zal voordragen.»

Veto: Maar Wivina de Meester wordt met haar voorstel tot algemeen stemrecht dan weer teruggefloten door haar eigen partij. En zoïets wekt bij de kiezer blijkbaar geen verontwaardiging op.

Vanhole: «Nee, ik denk ook niet dat daar veel mensen echt wakker van liggen.»

Wakker

Veto: Er niet van wakker liggen of er tegen zijn, dat is een wezenlijk verschil.

Vanhole: «Veel te veel mensen maken zich veel te weinig zorgen over de inrichting van hun samenleving. Maar die vlottende massa zal er altijd zijn. Trouwens, er zijn politici die uit eigen naam de petitie hebben ondertekend maar het standpunt niet hard durven te maken binnen hun partij.»

«Waar ik me ook verschrikkelijk aan geïrrerde heb, is de hypocrisie van het Europees paspoort tegen het racisme, dat onlangs door koningin Paola werd voorgesteld. Europa is de volvette reus die alles wat van buitenaf komt, van zich afstoot. We gaan als Belgen dan eens buiten de landsgrenzen maar tot Afrika durven we niet gaan.»

Veto: Sinds hun overwinning op zwarte zondag 1991 is er in Vlaanderen enorm veel protest gerezen tegen extreem-rechts. Ik heb niet de indruk dat het iets geholpen heeft.

Vanhole: «Op een bepaald moment had ik wel een positiever gevoel, maar dat zal de lente geweest zijn. Een van de meest ernstige gevolgen, is nog de verschuiving in het centrum van het politieke denken. Ongeveer vijftien jaar geleden stond migrantenstemrecht tenslotte in de programmaverklaring van de toenmalige regering. Zoïets blijkt voor het politieke centrumdenken nu niet meer mogelijk.»

«Ik ben een grote twijfelaar, ook over mijn positie tegenover dat extreem-rechts geraas. Pasklare totaaloplossingen heb ik niet in mijn bezit.»

Veto: U schrijft wel vanuit een comfortabele situatie. In een schrijfhol zit je ver van de realiteit af, misschien wel te ver.

Vanhole: «Hoezo? Kan ik iets aan de werkelijkheid veranderen, want dat willen we met dit boekje, door tussen migranten te gaan wonen? Mijn boek lijkt mij een betere hefboom om dingen te veranderen dan tussen Marokkanen te gaan leven.»

Link

Veto: Maar wie leest nu uw boek? Toch alleen maar mensen die al overtuigd zijn van uw doelstellingen. De Winter en Annemans zullen het niet ter hand nemen, of als ze het al doen zullen hun gezichten even sterk stralen van hun grote gelijk na als voor de lektuur.

Vanhole: «Het feit dat de eerste brieven door het Nieuw Wereldtijdschrift maar ook door De Morgen geweigerd werden omdat ze te links waren, toont aan dat de gedachten van het boek nog niet door iedereen aanvaard worden. Natuurlijk, bij die weigering speelde het inhoudelijke geliederd zijn aan PvdA-voorstellen mee maar dan kun je op zijn beurt het gebrek aan openheid tegenover andere meningen betreuren. Wanneer Ducal die link met Ludo Martens legt, blijken zijn ideeën ineens niet meer waardevol. We preken dus blijkbaar niet voor eigen kerck.»

«De waarde van dit boek is dat er twee stemmen uit naar voor komen. Ducal is heel principieel, draagt de utopie nog sterk in zich. Ik ben veel pragmatischer. Dit wil niet zeggen dat ik het met zijn mening oneens ben. Hij verzet zich tegen de opvattingen die extreem-rechts en extreem-links op één hoopje gooien. Dat is niet wat ik benadruk, maar hij heeft gelijk. Ooit al een bedrijfsleider ontmoet die voor de PvdA stemt? Er worden gewoon tegenstrijdige belangen verdedigd. Niet toevallig sluit mediamaagkat Berlusconi zich bij zijn intrede in de politiek aan bij de neo-fascisten. Ik kan daar alleen maar een diepe zucht bij laten.»

Veto: Het ziet er allemaal wel vrij hopeloos uit.

Vanhole: «Zolang er mensen zijn die willen strijden, is er hoop. (lacht) Dat klinkt wel behoorlijk lullig.»

Jeroen Overstijns
Charles Ducal en Kamiel Vanhole, Over de voorrang van rechts. Leuven: Epo, 398 frank.